

и се соединихме съсъ Хрїста, комѣто се и Обѣщах-
ме съсъ сичката наша дѣша, и съсъ сичкото наше
сердце да мѣ слѣдѣваме. Заради това длъжни сме
да слѣдѣваме Хрїста, и да презираме свѣтовните
почитанїа, и мїрските похоти. Големъ срамъ е
на Хрїстіанина да се обѣщае да пази Хрїстовъ
законъ, а послѣ даго презирава. Да са запиши
Хрїстовъ воинъ, а послѣ да слѣдѣва на тоа свѣтъ,
и да почита повече лъжливы те свѣтовны добри-
ны, нежели истинныте вѣчны Божїй добрини.

Тоа свѣтъ нищо нема достойно за нашата
дѣша, нити пакъ може некога да удоволствѣва о-
ныа, които мѣ слѣдѣватъ: защото най големото свѣ-
товно достоинство и благополѣчїе, вынаги е събра-
но или смѣсено съсъ скорби и въздыханїа. Царь,
щото стои на высокъ престолъ, и той въздыша и
се грижи, като чи е свързанъ и окованъ съсъ же-
лѣзны вериги или синдирь. Кои са свѣтовныте
добрини; богатството ли; което не токмо се изгѣ-
бва, но и онїа, дѣто са са совсѣмъ прелѣстили слѣдъ
него, погинватъ и тїа съсъ него заедно. Заради
това дѣмамъ: какъ нищо неостанѣва слѣдъ смер-
тьта на челоуѣка, Освѣнь ако е направилъ некоя
добринка на Обществото, или на ближнаго си.